

כדורגל

מה עוד, תליה?

על משחק השבת בו נחלה מכבי תל-אביב מפלה מוחצת בשיעור 3:0 מרגלי כדורגלני הפועל חיפה, כותב שייק גלזר:

בזיון שכזה, בחיי, בושה לספר. חמש עשרה שנה אני משחק כדורגל במכבי תל-אביב ואף פעם לא ראיתי אותה כל כך חלשה. פשוט גרועה. כולם בלי יוצא מהכלל, הו"ר קים והצעירים, הה"ג וההתקפה, כולל אותי, היינו ממש חושרי. בושה לתת לנו לעלות על המגרש? נכון! איך אפשר לקרוא לנו בכלל כדורגלנים? נכון! אין לנו מקום בנבחרת? נכון! אף פעם לא היינו שחקנים? נכון! מגיע לנו שנודד לליגה ב? נכון! חבל שלא חספנו לפחות תריסר גור לים? נכון וצודק. מה אתם עוד רוצים, שנתלה את עצמנו?

בסדר. את המפלה הזאת אי-אפשר להסיר, לא בגשם — מפני שהגשם נפסק איך

חונות ולזה שלוקחים אותי על הידיים. אין דבר, זה לא נורא ללכת קצת ברגל. על אליפות אני כבר לא מדבר השנה, אבל לפחות שנתפוס מקום מכובד בליגה. אולי אם יחול איזה שינוי בתרכובת שלנו, ויכניסו עוד קצת צעירים, ישתנה עוד משהו לטובה. אבל אני לא חושב שאפשר עוד לחשוב על אליפות.

מירוצים

המונצחת היתה יחפה

551 איש, לבושים גופיות ומכנסים קצרים, נשאו עם שחר השבת האחרונה את עיניהם לשמיים ועקבו בדאגה אחר הגשם שהחל לטפטף. השאלה שעמדה בפניהם היתה: לרוץ או לא לרוץ? כי לגבי משתתפי מירוצי הקפת התבור השביעית היתה הגשם לא רק מיכשול מסריד ומרטיב לאורך עשרת הקילומטרים שהיה עליהם לרוץ מסביב ה"בור" פירוש של הגשם שהלך וגבר היה, שהם יצטרכו להתחרות בריצה בדרך של בוך וסלעים חלקלקים שיהפכו את מסלול המירוצ למסוכן.

אולם למרות הגשם התקיימה הקפת ה"בור" השביעית במועדה. איש לא פרש מאחד המפעלים הספורטיביים היפים ביותר הנערכים במדינה. ההקפה המסורתית, הנקראת על שמו של אלוף יצחק שדה, בעצמו ספורט

מהומה בבאסה

שחקנים, שוטרים, עסקנים וסתם קהל מתרוצצים על מגרש הכדורגל, נאבקים זה עם זה ומחליפים מהלומות, במשחק בין הפועל חיפה למכבי תל-אביב. בתמונה נראית קבוצת הפועל חיפה (משמאל) כשהיא מקיפה את השופט דודאי, אשר שוטרים מנסים לחלצו מידם, ומאמנם צ'יקובסקי (במולצח מספר 9) מנסה להרגיעם. מימין מתבוננים אנשי מכבי תל-אביב, שהחלו בתגורה.

שהתחלנו לשחק — ולא בבוקר. אפשר רק להסביר אותה ששיחקנו נגד קבוצה יותר טובה מאיתנו, שהגיע לה לנצח. צ'יקובסקי בנה את המשחק שלו על התקפה עם שני חלוצים מרכזיים, גינצבורג ואשכנזי, והם שניהם סיכנו את השער שלנו בחצי משחק, יותר משאנחנו כולנו את השער שלהם בכל המשחק כולו.

הם היו יותר טובים בטכניקה ובמסירות, בכוח הגופני ובמסירות, ואפילו רצון לנצח היה להם יותר משלנו. בקבוצות אחרות, כשמגיע לי כדור טוב ואני לוקח אותו, עובר על שחקן אחד ושניים, וכבר אני עומד לפני השער. במשחק הזה כשהגיע לי פעם כדור טוב, עברתי אחד, שניים, שלושה, חמישה גם כן, ובמקום שער אני רואה עוד שחקנים. בחיי שאני לא יודע מאיפה הם לקחו כל כך הרבה אוויר.

בדי סיכוי לנצח. עד קצת אחרי המחצית השנייה הם הובילו 0:1, והיה עוד איזה סיכוי שיקרה נס ונשווה אולי את התוצאה. אבל דוקא כשקצת התאוששנו והתחלנו להתקוף, עשה רפי לוי שטות ואחד רי שער לו פאול, הוא הכניס אגרוף בפי גימ של בן-דוד. מה שקרה אחר כך היה קרקס שלם. הקהל והעסקנים התפרצו למגרש ואחריהם השוטרים, כמה שחקנים התחילו אפילו להרביץ לקהל, אבל היה יותר מדי קהל בשביל להרביץ לכולם.

אחרי דבר כזה כבר לא היה לאף אחד חשק להמשיך לשחק. חוץ מלהפועל חיפה שהכניסו לנו עוד שניים, ככה, כמו שצריך. אם אתם חושבים שרפי לוי לא הצטער אחר כך על זה, אתם טועים. כל הערב הוא הלך עם העיניים באדמה.

צ'יקובסקי בא אלי ואמר: תכתוב, תכתוב על זה. או תכתבי. מה יש? בזמן האחרון כבר התרגלתי להפסידים כמו שהתרגלתי לנצ

העניקי לי רק 10 דקות לטפוח בחן מדי יום ביומו ואשיב לך 10 שנות נעורים

Helena Rubinstein

NEW YORK • PARIS • LONDON

CREME VITALE DE NUIT • SKIN DEW
MASCARAMATIC • MINUTE MAKE UP
ויתר תכשירי היופי הידועים.
טלאי מונבל בבתי הסחר הסובחרים.

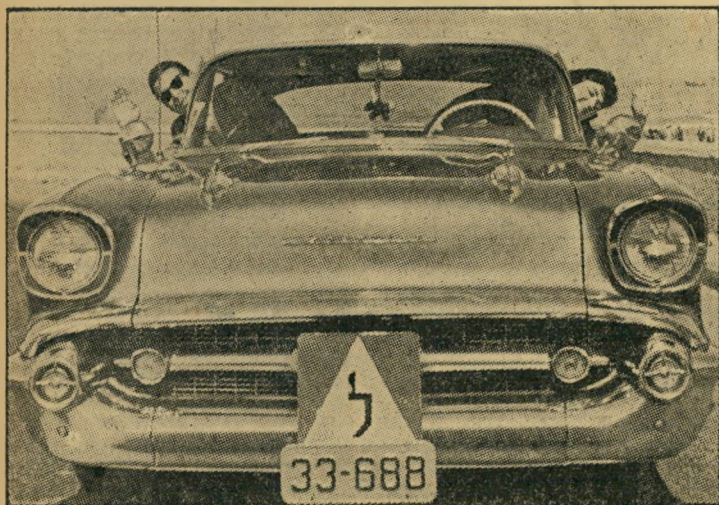
כריכות העולם הזה

במשרדי העולם הזה, תל-אביב, רחוב גליקסון 8, מתקבלים גליונות העולם הזה, מכל השנים, לכריכת כרכים שנתיים.

מחיר הכריכה הוא 3. ל"י, אותן מתבקשים הקוראים לשלם עם מסירת הכרך לכריכה. ארכיון העולם הזה מוכן להשלים כל גליון חסר, במחיר 550 פרוטה הגליון.

קוראים מחוץ לתל-אביב יכולים לשלוח את כריכתם בדואר בתוספת המחאת דואר על סך 3,250 ל"י שתכסה את דמי המשלוח חזרה ואת דמי הכריכה.

מועד מסירת הכרכים הוא ביום ראשון, שני וחמישי בשבוע, בין השעות עשר עד אחת לפני הצהריים וחמש עד שבע אחר הצהריים.

למד גם אתה לנהוג במפוארת, החרישה והמשוכללת שבמכוניות-הלימוד לימוד מהיר עם צבי תמיר *

* תמיר, תל-אביב. רחוב שלמה המלך 52, טלפון 63221